

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Kertész József ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Imre András ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. június 18. napján kelt 13.P.20.672/2008/3. számú ítélete ellen az alperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja**, az alperes által az államnak külön felhívásra fizetendő le nem rótt eljárási illeték összegét 262.500 (Kettőszázhatvankettőezer-ötszáz) Ft-ra **leszállítja** és megállapítja, hogy további 289.500 (Kettőszáznyolcvankilencezer-ötszáz) Ft le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 8.700 (Nyolcezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget, míg ezt meghaladóan a peres felek másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Megállapítja, hogy az alperes 6.600 (Hatezer-hatszáz) Ft fellebbezési eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes közös tulajdon megszüntetése iránti igényt terjesztett elő az alperessel szemben. Keresetlevelében 9.200.000 Ft megváltási ár fejében kérte ingatlanok tulajdonába adását. Az alperes első érdemi nyilatkozatában (13.P.21.719/2007/5.) elismerte a kereset jogalapját, nem ellenezte a közös tulajdon megszüntetését, ugyanakkor a keresetben megjelölt forgalmi értéket vitatta. A peres felek közösen kérték az eljárás szünetelését annak érdekében, hogy peren kívül ingatlanforgalmi

szakértőt bízzanak meg az ingatlanok forgalmi értékének meghatározására. A szakvélemény ily módon közös költségviselés mellett el is készült, majd a felperes kérte a szünetelő eljárás folytatását. A szakértői véleményben foglalt értékek alapján a felperes kereseti kérelmét módosította, és összesen 8.750.000 Ft megváltási ár fejében kérte az ingatlanok felperes tulajdonába adását. Az elsőfokú bíróság 13.P.20.672/2008/3. számú ítéletében a módosított kereseti kérelemnek megfelelően döntött a közös tulajdon megszüntetéséről. Határozott továbbá arról, hogy a felperes költségmentessége folytán le nem rótt 552.000 Ft illetéket az alperes köteles megfizetni külön felhívásra az államnak.

Az ítéletnek a le nem rótt eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kifogásolta a le nem rótt eljárási illeték összegének meghatározását, és annak viselése módját. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak 8.750.000 Ft pertárgyérték után összesen 525.000 Ft összegű le nem rótt eljárási illetékről kellett volna rendelkeznie. Továbbá kérte értékelni, hogy a felperesi kereset teljesítését nem ellenezte, azösszecszerűség vonatkozásában pedig a felek közös kérelme folytán szünetelő eljárás tartama alatt folyt olyan szakértői bizonyítás, ami a reális forgalmi érték meghatározásához vezetett. Ezt követően került sor - ennek figyelembevételével - a közös tulajdon megszüntetésére, így indokolatlan, hogy a le nem rótt eljárási illetéket teljes egészében az alperes viselje. Hivatkozott a PK. 10. számú állásfoglalás perköltségviselés körében irányadó főszabálya is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezése helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a szakértői vélemény elkészültét követően az alperes a felperessel nem vette fel a kapcsolatot a közös tulajdon megszüntetése érdekében, és a szakértői megállapításokra sem nyilatkozott. Ezt követően az elsőfokú bíróság a jogszabályi előírásoknak megfelelően hozta meg döntését.

A fellebbezés **alapos**.

Az 1990. évi XCIII. törvény 41. § /2/ bekezdése szerint az eljárás tárgya értékének a felek által történő leszállítása esetén az illetékalap mérséklésének helye nincs. Mindebből következően nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes eredetileg előterjesztett 9.200.000 Ft pertárgyértékű követelése után határozta meg az összesen 552.000 Ft összegű le nem rótt eljárási illeték összegét. A kereseti kérelem utóbb történő leszállítása folytán ugyanis a fentebb hivatkozott szabály értelmében az illetékalap mérséklésére nem kerülhet sor. Annyiban azonban mégis alapos a fellebbezésnek a le nem rótt eljárási illetékösszecszerűségével kapcsolatos hivatkozása, hogy a 9.200.000 Ft-os pertárgyértékű eredeti követelés és a 8.750.000 Ft-os pertárgyértékű leszállított követelés különbözete után esedékes, összesen 27.000 Ft összegű le nem rótt eljárási illeték kizárólag a felperes magatartásához kötődik, ennek az alperesre történő áthárítására - a kereset leszállítás okán - semmiképpen nem kerülhet sor, a kereset leszállítás illetékjogi következményét a felperesnek kell viselnie.

A fellebbezés másik eleme - tartalmilag a PK 10. számú állásfoglalásra hivatkozással - a leszállított kereseti kérelem (a 8.750.000 Ft pertárgyértékű követelés) utáni illeték lerovási kötelezettség teljes körben alperesre történő telepítését vitatta. Kétségtelenül a le nem rótt eljárási illeték viseléséről expressis verbis az állásfoglalás nem rendelkezik, így annak főszabálya az elsőfokú bíróság által hivatkozott 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet. Nem hagyható azonban figyelmen kívül a PK 10. számú állásfoglalás g./ pontja, amely a perköltség viselés általános szabályaként mondja ki azt, hogy a készkiadások megosztása mellett mindegyik fél viseli a saját költségét. Az ettől való eltérésre akkor kerülhet sor, ha arra a felek magatartása okot ad. Az ítéletábra megítélése szerint a PK. 10. számú állásfoglalás g./ pontjában kifejtett elvre tekintettel nem lehetett cél különbségtétel az olyan kereseti követelések vonatkozásában, amikor az eljárási illetéket a fél lerója, vagy valamilyen költségkedvezmény folytán az illetéket csupán feljegyzik. A közös tulajdon megszüntetéséhez fűződő közös érdek folytán mondja ki ugyanis az állásfoglalás a törvényi főszabálytól (Pp. 78. §) eltérő költségviselési módot. A PK. 10. számú állásfoglalás g./ pontjában meghatározott elsődleges szabálytól való eltérésre esetünkben a peres felek magatartása sem ad okot, ilyen indokolást az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz. Együttesen értelmezve a közös tulajdon megszüntetése iránti perekben főszabályként érvényesülő perköltség viselési szabályt a le nem rótt eljárási illeték viselésére vonatkozó szabállyal, az a megállapítás tehető, hogy ha nincs indok a peres felek perbeli magatartásának értékelésével a perköltségviselés főszabályától való eltérésre, úgy a PK. állásfoglalásban kifejtett elv analóg módon érvényesül a le nem rótt eljárási illeték viselésének meghatározása körében is. Mindez azt jelenti, hogy a közös tulajdon megszüntetése esetén a kereseti kérelemhez - esetünkben leszállított kereseti kérelemhez - igazodó mértékű eljárási illeték felek közötti megosztása indokolt, függetlenül attól, hogy az illetéket a fél az eljárás során leróta, vagy azt csupán feljegyezték.

Mindebből következően a módosított kereseti kérelem szerinti 8.750.000 Ft pertárgyértékű követelés után számított összesen 525.000 Ft összegű le nem rótt eljárási illetéket indokolt a peres felek között egyenlően megosztani, ezért az alperes 262.500 Ft összegű le nem rótt eljárási illeték viselésére köteles. A fennmaradó, kereset leszállításból adódó 27.000 Ft, valamint további 262.500 Ft összegű, így összesen 289.500 Ft összegű le nem rótt eljárási illeték pedig a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését - a Pp. 256/A. § /1/ bekezdés b./ pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva - részben megváltoztatta (Pp. 253. § /2/ bekezdés), és az alperes által az államnak külön felhívásra fizetendő le nem rótt eljárási illeték összegét 262.500 Ft-ra leszállította. Emellett megállapította, hogy további 289.500 Ft le nem rótt eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Az alperes fellebbezésére 24.000 Ft összegű eljárási illetéket rótt le. Megállapítható ugyanakkor, hogy a fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezés 289.500 Ft, így ezután 17.400 Ft összegű fellebbezési eljárási illeték lerovási kötelezettség merült volna fel. A PK. 10. számú állásfoglalás g./ pontjára figyelemmel az ítéletábra indokoltnak ítélte a

másodfokú eljárásban is alkalmazni a perköltségek megosztására vonatkozó elvet, ezért kötelezte a felperest 8.700 Ft összegű lerótt fellebbezési eljárási illetékből álló másodfokú perköltség megfizetésére. Ezen túlmenően a peres felek jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült költségek tekintetében mindegyik fél viseli a saját költségét. Miután azonban a fellebbező alperes által lerótt illeték összege a szükséges mértéknél több volt, ezért az ítéltábla az ltv. 79. § /1/ bekezdésére figyelemmel a süükségtelenül lerótt eljárási illeték vonatkozásában az annak visszatérítésére való jogosultságot megállapította azzal, hogy az érdemi döntés meghozatala a visszatérítés tekintetében a közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik.

Szeged, 2008. szeptember 22. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró